

LÉLEK A TÚLVILÁGON

I.

Boldog vagy boldogtalan állapot várja a lelket?

Nyugosznak a halottak?

Van viszontlátás?

**János evangélium 14/21 ígérete alapján
prófétai módon kapta és írta:**

BERTHA DUDDE

Ezek az írások valláson felülállók!

Valláshoz tartozástól nem akarnak senkit eltéríteni, sem valami vallási közösségre rábeszélni.
Megjelenésük egyedüli oka, hogy Isten szavát – amit Ján. Ev. 14,21 ígérete alapján ad nekünk a mai idők-
ben –
az embereknek hozzáférhetővé tegye.

Ján.14,21: Aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem.
Aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak.

Német eredetiből fordította, és közreadja:

G. Szieger Magda
1913 - 2001

TARTALOMJEGYZÉK

A lélek továbbélésében való hit - Isten kegyelme

A lélek halhatatlanságában való hit - Igazság

A túlvilág ábrázolása csak képszerű, és hasonlatszerű lehet

Az érett lélek boldog sorsa, és a tökéletlenség állapota a túlvilágon

A Szellemi Birodalomban különféle szférák vannak

A túlvilági sors a földi felfogásnak és szemléletnek a megfelelője

A világi tudomány értéktelen a túlvilágon

Szellemi kincsek gyűjtése a Földön, és bűnbánat a túlvilágon

A szellemi tudás áldás a túlvilágon

A lélek sorsa a testi halál után

Tudomástok van a boldog és boldogtalan állapotról

A lelkek állapota a túlvilágon - Tévhit - Hitetlenség - Szeretet

Igazságosság - Kiegyenlítés a túlvilágon

A túlvilági sorsot a földi élet rövid szakasza dönti el

Nyugosznak a halottak?

A lélek alvásáról szóló tanítás

Viszontlátás a túlvilágon a Világosság Birodalmában

Viszontlátás a túlvilágon

Viszontlátás a túlvilágon az érettség állapotában

Gondolatok gyakran a halál órájára

Jézus Krisztus segítõ keze megváltás a mélységbõl

Az evangélium átadása a túlvilági lelkeknek - Szeretet

„Aki szereti életét - elveszíti azt...”

Az örök életrõl van szó

Engedélyezett a minden változtatás nélküli, és a forrás megjelölésével készült, fejezetenkénti fordítás és nyomtatás.

2007.

A lélek továbbélésében való hit - Isten kegyelme

Isten kegyelméből kaptok ahhoz az úthoz útmutatást, melyre ha ráléptek, feltétlenül a magasba visz. Semmi főntről való kegyelem nem olyan áldásos - mint az Isteni szó átadása. Az irányvonalat ad az életútra, és elétek terjeszti Isten akaratát. Ezenkívül az isteni szó teljesítése szellemi haladást jelent, ez pedig a földi élet értelme és célja.

Fogalmatok sincs róla, hogy az emberiség milyen szellemi ínségben van, és hogy a szellemi érettség foka milyen rettenetesen alacsony. A Földön nem akarják a magasabb szellemi fejlődést, mert testileg-lelkileg a Földhöz kötődnek - minden gondolkodásuk és szemlélődésük csak a Földre irányul - és a tökéletesedést, mint a földi élet célját olyan fantáziának, vagy beképzelésnek tartják, amit az emberek akarata szült, és amit bizonyítani semmiképpen sem lehet. A halál utáni élet hitét csak kevesen hiszik. Viszont a magasra fejlődés szükségességét épp ez a hit teszi érthetővé - mert az egész teremtésnek akkor van értelme, ha a szellem magasabbra fejlődését szolgálja.

De mert az emberekből hiányzik ez a hit, és tagadják, hogy a testi halál után a lélek tovább él, azért nem ismerik fel a teremtés szellemi célját. Mindent abból a nézőpontból szemlélnek, hogy az egyetlen cél és értelem az előttük álló földi élet. Minden azért van, hogy szolgáljon a testnek, mert annak jólétét kell a legmagasabbra fejleszteni. Ez olyan beállítottság, amely az ember érettségi fokát nem emeli meg, sőt, ha az ember nem kapna segítséget - ha Isten szeretete nem lépne közbe, és nem közvetítené kegyelmeit, hogy látóvá váljon - akkor mindjobban elsekélyesítené. És ez a kegyelem most ömlik, bár sokan nem ismerik fel. Mert ha felismernék, nagyon boldogok lennének, és fokozott ellenálló erővel folytatnák a földi küzdelmet.

De az emberek szellemileg vakok. Nem ismerik fel a Mennyből való legtisztább igazságot - csak a világot látják. Megértéssel viseltetnek minden földi dolog iránt, de ami túlmege rajta, hogy rejtett dolgokat is megértenének, ahhoz hiányzik a belső ösztönzésük, mert a halál utáni továbbélésről nem hoz nekik senki elég bizonyítékot.

Amen.

A lélek halhatatlanságában való hit - Igazság

A testi halál - nem a lélek halála. A hitnek ez az ismerete hiányzik az emberekből, és ezért nem értékelik úgy a földi életet, ahogyan akaratomnak megfelelné. Csak a testük számára teremtenek rendet, de lelkük számára nem. Lel-

kükkal szemben felelőtlenül viselkednek, mert nincsenek meggyőződve a lélek létéről, és halhatatlanságáról.

Hogy fáradozástok más életvitelre segíthesse az embertársaitokat, elsőként a lélek halhatatlanságát kell eléjük tárni. A lélek életének a hite megköveteli, hogy gondolkodjanak róla. Ehhez akarati elhatározás kell, kényszerrel nem érhető el. A lélek halhatatlanságával egyszerre érthetővé válik a földi élet értelme, és célja. Csak mikor valaki ezt megérti, van rá lehetőség, hogy az ember megváltozzon, hogy a testi életénél fontosabbnak tartsa a lélek életét.

Két dolog is nagy veszélyt jelent az emberiségnek: ha nem hisz a lélek meglétében, vagy ha nem hisz a lélek halhatatlanságában. Ezenkívül akadályt jelentenek a téves tanítások, amelyek azoknál is hátráltatják a szellemi felemelkedést, akik hisznek a lélek halhatatlanságában. Ezek ugyanis hamis képet adnak az örök Istenségről, és ezért az emberek többnyire elmulasztják, hogy velem gondolatilag, vagy helyes ima által bensőséges kapcsolatba lépjenek. Csak ez hozná meg a szellemi felemelkedést, mert akkor MAGAM lehetnék tevékeny bennük.

Ezért földi szolgálaim számára a legfontosabb munka, hogy a téves tanításokat megszüntessék, és felébresszék a hitet a lélek továbbéléséről, és halhatatlanságáról. És ha a rövid földi idő alatt, ami még hátra van a vég bekövetkeztéig, az emberek eredményt akarnak elérni, akkor meg kell hallgatniuk szolgálaimat. Teljesen igaz magyarázatot csak ott kaphatnak, ahol az közvetve, vagy közvetlenül TÓLEM érkezett a Földre. Tanítást kapnak a lélek halál utáni életéről, valamint Krisztus tanításáról, és ekkor hitük meggyőződéses hit lesz, amely minden ellenvetést kibír, biztosítja a szellemi felemelkedést, és boldog örökéletet hoz a léleknek. Egyébként boldogtalan lesz a lélek sorsa, mert soha, de soha élete meg nem szűnik, az örökéletben pedig abba az állapotba kerül, amit akaratával maga teremtett magának azzal, hogy hitetlen volt, és életvitele ellenkezett akaratommal.

Aki szilárdan hisz a lélek halhatatlanságában, az hamar hozzákezd lelke megmunkálásához. Viszont langyos, lusta, és képtelen lesz rá az az ember, aki a testi halállal életét befejezettnek tekinti. Azért szolgálaim, nem tudjátok soha elég tüzetesen eléjük tárni - ha bizonyítani nem is tudjátok - hogy a lélek tovább él a testi halál után. De ha valaki a dolgot komolyan megfontolja, bizonyos meggyőződésre juthat, hogy valóság amit beszéltek, mert magam sietek segítségükre hogy helyes felismerésre jussanak - ha komolyan akarják, és benneteket sem utasítanak vissza meghallgatás nélkül.

A hívő ember számára a földi élet teljesen más jelentőséget kap. A földi létet már nem tekinti öncélúnak, hanem eszköznek tekinti, hogy célját elérje. Mindenkori akaratereje szerint már maga tartja kézben életútját, és próbálja kijavítani. Amint a tiszta igazságot megkapta - mert azt kapta meg - megszilárdul a hite. Viszont a téves tanítások megzavarják, és visszaküldik a sötétségbe. Azért kell az igazságot terjeszteni, hogy a lélek életet kapjon, mert a Szellemi Biroda-

lomban a tévedés és hazugság a lélek halála. Ez nem jelenti azt, hogy önmaga megsemmisül, hanem teljesen erőtlenné válik, és ezért a legnagyobb kín állapotába kerül - amitől minden lelket szeretnék megóvni. Ezért küldöm ismételten követeimet, akik segítséget hoznak - mielőtt még késő lenne.

Amen.

B.D.Nr.5441

1952. 07. 18.

A túlvilág ábrázolása csak képszerű, és hasonlatszerű lehet

Minden, ami a földi léten túl van, számotokra misztérium marad, még akkor is, ha maga a Mennyei Atya szeretete és jósága által kaptok magyarázatot róla. Mert amíg a Földön éltek, az mindenkor csak olyan magyarázat lehet, amit megértetek, ami megfelel értelmi felfogástoknak, és ismereteiteknek. Mert ti a magatok ismereteit próbáljátok átvinni arra a világra, amely még zárva van előttetek. De soha nem gondoltok rá, mennyire mondhatatlanul lehatárolt a tudástok, és azokhoz a csodálatos dolgokhoz mérve, amelyek mint egyéb teremtetések léteznek Isten Birodalmában, mennyire mondhatatlanul kicsi és szegényes az a Föld, amelyiken éltek. Nem gondoltok rá, hogy hiányzik minden összehasonlítási alap, amely szerint teljes megértést lehetne nyújtani az embernek a többi Földöntúli világról.

Ezért lehetetlen olyan magyarázatot adni, amely teljesen megfelelné az igazságnak. Csak összehasonlító magyarázatokat kaphattok, de ezekből kiderül, hogy éppúgy mint a Földön, itt is törvényeket kell követni. És ha valaki a felfelé fejlődést a túlvilágon is folytatni akarja, az isteni rendet feltétlenül be kell tartania. Azonkívül lehetetlen a földi ember számára a szellemi benyomásokat érzékelteni, vagy megközelítően is megmagyarázni - egyszerűen nincs rá kifejezés, és lehetetlen az állapot leírása. Azokat a benyomásokat kell érteni alatta, miket a leírhatatlan világok láttán átélnek, és éreznek. Az most teljesen mindegy, hogy boldog, vagy boldogtalan világot tapasztalnak-e meg.

Ezeket csak hasonlatok útján lehet érzékelteni. Tehát úgy, hogy földi fogalmakat értetnek meg veletek, amelyek visszaadják, vagy felismertetik a dolog értelmét és célját. De az ilyen hasonlat sohasem maga a valóság. Tehát a testi halál után nincs vége a létnek. A lélek szférákban él tovább, olyanokban, amelyeket a földi életben maga teremtett magának. Sorsa boldog, vagy boldogtalan lehet, de akármilyen is, nektek csak képszerűen lehet bemutatni, és minden ábrázolás, és minden magyarázat csak gyöngé kísérlet, hogy ezt a feladatot nektek ismerős fogalmakkal oldjanak meg. Mindez azért van, hogy lelketekkel szemben növekedjen a felelősségérzetetek - hiszen túlvilági sorsotokat a Földön hozzátok létre.

Az emberiség elől el van rejtve a túlvilág dolgairól való tudás. És soha nem tud behatolni arra a TERÜLETRE, ahova majd akkor léphet, amikor egy ember

fejlődésében odáig jutott, hogy megnyílik a szellemi látása. De nincs lehetősége, hogy benyomásait érthetően közölje embertársaival, mert a földi, és a Szellemi Birodalom két egymástól teljesen elválasztott terület, ahol az egyik a másik számára nem illetékes - tehát az egyik törvénye nem érvényes a másik világban! Ennek ellenére a szellemi világ valóságos világ, és mindenki meggyőződhet róla, amint testi hüvelyét letéve bemegy a másik birodalomba. Ekkor érti meg, miért nem kaphattak a földi emberek olyan magyarázatot, amely teljesen megfelelt volna az ottani igazságnak.

Amen.

B.D.Nr.4801

1949. 12. 24

Az érett lélek boldog sorsa, és a tökéletlenség állapota a túlvilágon

Ha tiszta a szívetek, ha megszabadult minden földi vágytól, és érett a Szellemi Birodalom számára, úgy atyám házában boldog sors vár rátok, és mindent megtalálhattok aminek örülhettek. Hogy melyek ezek a boldogságok, hogy mi egy tiszta, átszellemített lélek öröme, azt az ember csak akkor érti meg, ha földi törekvései már a szellemi javakra irányulnak, ha a Föld a maga javaival már nem gyakorol rá hatást.

A léleknek a szellemi élvezetek leírhatatlan boldogságot nyújtanak. Olyan élvezetek ezek, amelyek úgy érintik a lélek érzéseit, mint a testet a földi élvezetek. Tehát a lélek nagyon boldog, mert már nem vágyódik semmi földi boldogságra. A lélek a túlvilágon éppúgy érzékeli a szépet, ahogyan a Földön, és éppúgy boldogságérzete is van, csak sokkal kifejezettebben. Növekvő szellemi javakra vágyódik, és vágyódása teljesül. Eddig elképzelhetetlen világokat lát és hall, amelyekből folytonosan bölcsességet és erőt merít. A környezet olyan kedves, melyhez hasonló a Földön nincs, mert ezekhez viszonyítva, a földi világok szegényesek és hiányosak.

Az isteni szeretet elgondolásához az emberből hiányzik a fantázia, az elképzelő erő, hogy mi minden lehetséges. Minden lélek azonos felfogású lényekkel áll kapcsolatban, ezért boldogsága is fokozottabb, és világossága állandóan növekszik.

A túlvilágon élő, még tökéletlen lények állapota könnyebben leírható, mert nem sokkal különbözik a földi állapotoktól. Ezért a lelkek még hosszú időn át azt gondolják, hogy még a Földön élnek. Ahogyan a Földön csak az anyagnak élő ember nem érti meg, hogy miért vonul vissza a világtól a szellemileg törekvő ember, és mégis boldognak érzi magát - ugyanilyen kívánságban élnek itt ezek az emberlelkek is - a maguk anyag utáni vágyukkal, ami csak úgy teljesül, hogy nem teszi boldoggá őket. Azután hosszú idő után kezdenek eloldódni az anyagtól, mert felismerik értéktelenségét. Viszont eme lények számára még el van zárva a világosság Szellemi Birodalma. Az egy másik világ, amihez hiányzik a

megértésük, és ahol nem is tudnának megmaradni, mert a világosság teljessége felemésztené őket.

Viszont állandóan köztük vannak a világosságból való lények, akiket ők nem ismernek föl, de akik oktatják őket, és igyekeznek akaratukat kormányozni. Arra oktatják őket, hogy oldódjanak el a földi vágyaktól, törekedjenek valamivel magasabbra, hogy aztán egyszer ők is bemehessenek a világosság Birodalmába. Lehet, hogy a túlvilágra egyforma tökéletességi fokkal érkeznek, mégis különböző hosszú időre lesz szükségük, hogy megérelődjenek.

Ez a szív szeretetképességétől függ, és lehetséges, hogy a Szellemi Birodalomban gyorsabban megváltoznak, mint tették volna a Földön. De lehet, hogy a hibák és vétkek levetkőzése hosszú ideig tart. Viszont a fogalmak mindig ismerősek, melyek a még tökéletlen lelkek elé tárulnak.

De a világosság birodalmában a lélek teljesen ismeretlen dolgokkal találkozik, ezért a látás és hallás soha nem sejtett boldogságot vált ki belőle, és nincs vége a csodáknak. Mert teljeseedik Jézus ígérete: "Szem nem látta, fül nem hallotta, amit azoknak készítettem, akik engem szeretnek."

Amen.

B.D.Nr.3316

1944. 11. 03.

A Szellemi Birodalomban különféle szférák vannak

Közvetlenül a halál után a lélek elhagyja a testet, és a Szellemi Birodalomba jut. Ez érettségi fokának megfelelően közel - vagy nagyon távol lehet a Földtől. Ezt nem térbelileg kell értelmezni, mert a távolság a különféle szellemi szférák által adódik. Valamennyi a Szellemi Birodalomhoz tartozik, és valamennyi a földi-anyagi világon kívül, vagy mellette létezik. A még érettség nélküli lélek időben is hosszú utat tesz meg, mielőtt a világosság szféráiba bemehetne.

De egy érett lélek a testi halál után villámgyorsan jut abba a szférába, ahova való. Sem időre, sem térre nincs szüksége, hogy a Földtől indulva ezt a távolságot legyőzze. Neki elég az az erő, amit a lélek érettségi állapota jelent. A tökéletlen lelkek nem tudnak a Földtől ilyen gyorsan elválni. Először mert erőtlenek, hogy a magasba lendüljenek, azonkívül érzékeik még a földi dolgokhoz kapcsolódnak. Nem is akarják a Földet elhagyni, tehát hosszú ideig Föld közelben maradnak, többnyire abban a környezetben, amit életükben sajátjuknak neveztek.

Ennek következtében nem érzékelik azonnal a cserét, hogy a földiből a Szellemi Birodalomba jutottak. Tartózkodási helyük földinek tűnik, és ezért gyakori, hogy a lélek nincs tudatában, hogy már meghalt, és már nincs földi élete. Viszont az idegen neki, hogy a földi emberekkel nem tud kapcsolatba jutni - hogy nem hallgatnak rá, és figyelmen kívül hagyják. Ez a körülmény lassan ráébreszti őket, hogy már nem a Földön, hanem a túlvilágon, a Szellemi Birodalomban tartózkodnak.

De amíg földi gondolkodású a lélek, nem távozik el ebből a környezetből. Földhözkött állapotban van, és ez kínzó számára. Minden elérhetetlen amire vágyódik, és amit tulajdonának tud. Így lassan legyőzi a földi javakhoz kötődő vágyakat. Amikor ez sikerül - mindig jobban eltávolodik a Földtől - a szférák más alakot kapnak, a szem nem lát földi dolgokat, csak szellemi világokat. Ez mindenkor a lélek érettségi fokának megfelelően történik, illetve a lélek szellemi szeme képes a szellemi dolgok látására. Ezeket a tökéletlen lény nem látja, akármennyire is valóságos dolgok.

A Szellemi Birodalomban az érett lélek azonnal felismeri saját környezetét, mert érettsége következtében szellemi szemének megvan erre a képessége. Az ilyen lélek a túlvilágon felismeri a lelkeket, akikkel találkozik. A tökéletlen lelkek erre nem képesek - azaz, csak azokat látják meg, akik éppúgy a sötétben vándorolnak, tehát akik hasonló tökéletlen állapotban vannak. A fénytelítettségű lelkek még akkor is láthatatlanok nekik, ha azok eltakarják előlük a maguk fényét. A szellemi szem csak meghatározott szellemi érettségnél nyílik meg. Ekkor világosság lesz eme lelkek körül, míg azokat, akik nem látnak semmit, szellemi sötétség burkolja, mert szellemi látásuk még el van zárva. De ha kívánják, a földi dolgok láthatóan vannak előttük. Ezek azonban csak ál-képek, a valóságban nem léteznek, és csak a lélek kívánsága jelenti meg. De amint meg akarná érinteni, és használni akarná - el is tűnik. A léleknek ezen a mulékonyságon kell észrevenni a földi javak mulandóságát, és azt, hogy valami magasabbra kell törekednie, nem a földi, mulandó javakra. Amíg a lélek ilyesmikre vágyódik, a fény-lények sem közelednek hozzá, mert az anyagi beállítottságú lélek nem ad hitelt szavuknak, akkor sem, ha elkendőzve közelednek, és az evangéliumot akarják közvetíteni. Ebben a helyzetben ezeknek a lelkeknek csak egy ember imája hozhat segítséget, csak annak a hatására fordulnak el az anyagtól, és keresnek helyette valami mást a szellemi világban.

Egyéb segítőkész lények is fordulnak feléjük, oktatják őket, és megmutatják a magasba vezető utat. Minél engedelmesebben fogadják ezeket a lényeket és tanításukat, annál hamarabb nyílik ki szellemi szemük, megszabadulnak a sötétségtől, és bemehetnek abba a szférába, ahol maguk is fényt adhatnak magukból. Megtették az utat, amely lehet rövid, de lehet igen hosszú is - mindig aszerint, mennyire makacs a lélek, és ragaszkodik az anyagi javakhoz. Mert az addig köti a Földhöz, míg ezt a vágyát le nem győzi, és a fénylények által bevezetést kaphat a teljes igazságba. Most már a túlvilágon Isten birodalmáért dolgozhat, amennyiben már ő osztogathat tudást az arra rászorulóknak, akik még a lélek sötétjében vándorolnak.

Amen.

A túlvilági sors a földi felfogásnak és szemléletnek a megfelelője

Amilyen szemlélettel és felfogással éltek a Földön, a testi halál után olyan lesz a túlvilági sorsotok. Ha ezen a Földön az igazságot és világosságot keresitek, akkor odaát is a világosság vár rátok. Ha a sötétséget részesítitek előnybe, mert szemeteket a földi anyag elvakította - akkor odaát is sötét környezetben tartózkodtok, olyan szférában, ahol boldogtalannak érzitek magatokat, mert a világosság hiányzik. Viszont saját akaratotok alakította ilyenre sorsotokat.

A Földön folytonosan olyan helyzetben vagytok, hogy megismerhetnétek a világosságot. Tisztán és világosan van az út elétek tárva, az az út, amely az örökéletre vezet. Csak rá kellene lépnetek, hogy a testi halál után a fény birodalmába jussatok. De ha a világosságtól menekültök, és mégis a sötétség útjára léptek, akkor csak sötét területre juthattok.

Ti emberek keveset foglalkoztok azzal, hogy mi történik veletek testi halálotok után. Mikor felmerül bennetek a gondolat, rögtön eldobjátok magatoktól, szemeteket az anyag felé fordítjátok, és mert az múlandó, nem vihettek magatokkal semmit belőle. Ha a Földön egyedüli gazdagságotok az anyag, meztelenül és szegényen érkeztek meg odaát. A Földön miért nem azokat a javakat gyűjtitek, amelyeknek állandóságuk van - amelyek a túlvilági útra is elkísérnek? Miért keresitek olyan nagy mohósággal csak ennek a világnak a mulandó javait? A figyelmeztetéseket ismételten kapjátok, szemetek elé lett tárva, hogy az életvitelnek milyen kihatása van. De nem adtok hitelt a figyelmeztetéseknél és óvásoknak, továbbra is gondolkodás nélkül élitek napjaitokat, holott már holnap elhívhatlak benneteket, hogy az utolsó menetet megtegyétek. És akkor azt kapjátok, amire a Földön törekedtetek: világosságot - vagy sötétséget.

Nem adható nektek semmi más, csak amit a földi lét alatt megszereztek. De amíg a Földön éltek, gondoljatok a halál utáni időre! Gondoljatok a lelketekre - amely múlhatatlan - és leendő sorsát itt a Földön készítitek. Itt a Földön a világosságra törekedjétek, hogy a Szellemi Birodalomban üdvösséget teremtsétek magatoknak.

Amen.

A világi tudomány értéktelen a túlvilágon

A világi tudományt ne értékeljétek túl nagyra, mert az örökkévalóságban nem tudtok mit kezdeni vele. Bár hasznokra van a földi élet alatt, de ha nem arra használjátok, hogy általa szellemi tudást szerezzetek, amennyiben a világi tudomány által juttok arra a felismerésre, hogy Isten teremtményei vagytok, és

azon fáradoztok, hogy az Istenből való teljes igazságot megszerezzétek - akkor semmi előnyötök nem lesz belőle amikor bementek a Szellemi Birodalomba. De még a szellemi tudástok is világi tudománynak számít, ha csak tisztán értelem szerint fogadjátok el! Ha - bár szellemi problémát érint - de úgy kapjátok meg, mint minden más világi tudományt - tehát tanulással - hogy hivatali tevékenységet végezzetek vele.

Még ha az Atyák Könyvét tanuljátok is meg kívülről, még ha azon fáradoztok is, hogy az isteni szót prófétai alapokon magyarázzátok, még ha értelem szerint mondatról mondatra birtokoljátok is az egészet - mindezt nem lehet magasabbra értékelni, mint minden egyéb tudást, amely nem tartalmaz szellemi témát.

Mert a lélek számára mint saját része csak az marad meg, amit önzetlen szeretetből induló cselekedete által, mint bölcsességet megszerzett. A léleknek csak annyija marad, amit a benne lévő szellem közvetíteni tudott. És ehhez nincs szüksége világi tudományra, sem éles értelmi gondolkodásra - még szokatlan emlékező tehetségre sem! Mert a Szellem megadja neki, amikor erre szüksége van. És mi a haszna az olyan gazdagságnak, amit odaát nem tudtok értékesíteni! Halott tudás az, nem ad világosságot. És még a földi tudománynak az igazságát sem tudjátok vele bebizonyítani, amíg saját Szellemeitek nem adja meg hozzá a helyes felismerést, és ítélő erőt.

De ezt a magatokban lévő Szellemet nektek kell megkérni, azaz nektek kell lehetővé tenni, hogy megnyilatkozzon veletek szemben. Csak ekkor lesz bennetek világosság, és tisztán sugárzó fényt szórtok szét, amikor beléptek a szellemi világba. Áldott aki engedi, hogy a Szellem tanítsa, és közben földi tudományát is igyekszik bővíteni. Sok gondolati anyagot kap, és a földi tudomány is kinyílik számára, amikor törekvése a szellemi javakra irányul. Amint a földi életét letette, minden tudományát áldásosan használja. Mindent kioszthat a Szellemi Birodalomban, mert vezetőként, és oktatóként hat azokra az emberekre, akik hozzá hasonlóan, Isten és az igazság utáni vágyból kutatnak és törekszenek.

Amen.

B.D.Nr.4455

1945. 10. 09.

Szellemi kincsek gyűjtése a Földön, és bűnbánat a túlvilágon

A Szellemi Birodalomban az a legszegényebb, aki a Földön nem gyűjtött szellemi kincseket, tehát üresen lépi át a túlvilág kapuját. Szeretnélek megóvni ettől benneteket, mert keserű megbánást éreznétek, ha visszatekintve felismernétek a sok alkalmat, amit kihasználatlanul hagytatok. A szellemi világban a szegénység annyira nyomasztó és reménytelen, hogy kínokat álltok ki miatta, ami teljesen megbénítja az akaratot, és ezért a kínzó állapotól nehezen szabadítjátok meg magatokat. Pedig mennyire könnyű a Földön szellemi javak birto-

kába jutni - csak rám kell gondolnotok, és kívánni kell, hogy velem beszélgethessetek.

Már ez a kívánság garantálja, hogy szavaimat valamilyen formában hozzátok vezetem. Ha szavaimat gondolatilag nem tudjátok felismerni, tehát gondolataitokban nem ismeritek fel az én hangomat, akkor oda kaptok irányítást, ahol megkaphatjátok szavaimat. Amint gondolatilag kapcsolatba kerültök velem, tehát amikor igyekeztek engem elérni, biztos hogy benső ösztönzést éreztek a szeretetből induló cselekvésekre. Azzal jelentkezem, hogy figyelmeztetek a szeretetre, mert veletek teljesen kapcsolatba jutni csak akkor tudok. Tehát elsőként szeretet-cselekedetre próbállak indítani, és ezt közvetlenül a benső hang útján teszem, de lehet külső figyelmeztetés és utalás is - vagy szavam hirdetője által, aki csak a szeretetet prédikálja. Hallgassátok, és kövessétek a szót, amely belőlem indult, így szellemi javakat gyűjtötök, és olyan gazdagságot szereztek, amely örökre megmarad, sem Földön, sem égben nem lehet elvenni tőletek, és egyformán szaporodik akkor is, ha folyton osztogatjátok. Valóban, leginkább törekvésre méltó ezekkel a javakkal megáldva bemenni a túlvilági életbe, mert az örökéletet biztosítja. Olyan életet és tevékenységet, amelyet nem lehet másnak mondani, csak boldognak, és amelyet fölöttébb jólesőnek éreztek.

De aki teljesen üresen megy át, az a túlvilági birodalomban csak nehezen szerez szellemi javakat - bár teljesen nem reménytelen. Mert az evangéliumot ott is prédikálják a lelkeknek. A Földön szabadon dönt, hogy elfogadja-e. Éppúgy, mint a Földön az elfogadás, itt is az akaratától függ - de itt az akarat rendkívüli módon le van gyengülve, és nem dönt helyesen, ha erő-átadással nem kap segítséget. És még ez az erő-átadás is a lélek akaratától függ, hogy tényleg szeretetből induló cselekvésre használja-e. De függ egy földi ember szerető közbenjárásától is. Azért ti emberek nem tudtok eleget könyörögni ezekért a szegényekért, akiknek olyan sürgős a segítség. Mert elmulasztották a szellemi javak gyűjtését, és nagy az ínségük! De az emberek mégsem hallgatnak szavamra, nem hisznek, és sötét szellemmel mennek a túlvilágra.

Amen.

B.D.Nr5554

1952. 12. 12

A szellemi tudás áldás a túlvilágon

Amit Szellemem nyilatkoztat ki nektek, az szellemi tudás. Ez egykor mondhatatlan boldogság okozója lesz, mert áldást hoz mindenkinek, aki még tudatlan a szellemi világban. Az emberek között ritkán lehet tiszta igazságot találni a Földön, ezért a túlvilágon sincs, csak akkor, amikor a lélek a világosság állapotába kerül. Mert a világosság bölcsességet jelent - a tiszta igazság tudását - és az ember minden téves gondolata egy árnyék, amely még akkor is megsötétíti a világosságot, amikor a lélek már fényáteresztővé lett.

Világossága időnként még zavaros lesz, amíg az utolsó téves gondolatot is ki nem úzi magából. A léleknek magát teljesen fel kell tárnia az igazság befogadására, és magáévá kell tenni az igazságnak megfelelő tudást, mielőtt mint fényhordozó dolgozhat a Szellemi Birodalomban. Azért olyan mérhetetlen kegyelem, ha valaki már szellemi tudással megy a túlvilági birodalomba, mert ez annyit jelent, mintha fényruhát hordana, amely mindenhol világít, és világosságot terjeszt. Azonnal saját tevékenységet folytathat, taníthatja a tudatlanokat, és áldást hozóan dolgozhat ott, ahol még sötétség, vagy derengés van.

Hazugokkal és kételkedőkkel a Szellemi Birodalomban is találkozhattok, és tudástokkal felvilágosíthatjátok őket, mert tudástok a Szellemem által kapott kinyilatkoztatás eredménye. Olyan meggyőző erő van benne, aminek a lélek alig tud ellenállni, hacsak mint a Sötétség Fejedelmének a képviselője, nem menekül az igazság elől. Mert akiben tudás van, az ilyenekkel is találkozik. Az ő világosságát akarják kioltani, és azt hiszik, hogy erre képesek. Ezeknek a lényeknek csak az a fényhordozó adhat felvilágosító magyarázatot, aki tudását TŐLEM KAPTA.

Azért van kinyilatkoztatásaimban, hozzátok vezetett szavaimban olyan óriási erő, amely erős falak ledöntésére is képes, mert amikor nekem kölcsön adjátok szátokat - amint az én akaratomból a sötétség lelkeinek az Evangéliumot előadjátok úgy, ahogyan azt tőlem kaptátok - akkor magam szólítom meg ezeket a lelkeket. Mert ez a tiszta igazság, ez egy eddig téves gondolkodásban lévő lelket is meggyőz. Mert benső boldogságot érez, AZ IGAZSÁGOT jótémenynek érzi, kinyílik rá, és nem tud kételkedni abban, amit mintegy tőlem fogad magába.

Szavam ereje megnyilatkozik, a lelket hirtelen világosság önti el - amihez eddig hiányzott a megértése az most tisztán áll előtte, és ő örömmel elfogadja. Amilyen nagy nyomorúságot, és zűrzavart okoz a téves tanítás - annyira boldogító és érthető az igazság. Ahol Szellemem működhet, ott mindig igazság lesz. Az mindig igazság, amit Szellemem által az embereknek kinyilvánítok. Legyen tudatos bennetek ez a kegyelem, dolgozzatok ezzel a kegyelmi adománnyal, adjátok tovább szavaimat, vigyetek világosságot a sötétségbe, adjátok mindenkinek magyarázatot, adjátok oda nekik a tőlem kapott igazságot, és mindenki számára áldást hozóan tevékenykedjete, akik még a sötétségben vándorolnak.

Amen.

A lélek sorsa a testi halál után

Testi halálotok után teljesen más világba léptek, mint amilyen a földi volt. Viszont a Földön lehetőségetek van hogy ezt a másfajta világot magatok alakítsátok ki, amely aztán boldoggá tesz, és szívesen elcseréletek a földi világgal. Mert ha a Földön megfelelő életvitellel buzgó lelki munkát végeztek, és szellemi javakat gyűjtötök az örökélet számára - akkor megszerzitek magatoknak a világosság és boldogság birodalmát. Akkor az a világ amelybe beléptek, a boldogság birodalma lesz, és nem kerültök ki az ujjongásból és csodálkozásból, nem akartok már visszamenni a Földre - akkor sem, ha erre lehetőség volna.

Tehát azt a világot, ami a testi halál után magába fogad, magatok teremti-tek meg magatoknak, ezért kell felelősség tudattal élni a Földön. Mert éppígy juthattok olyan birodalomba is, amely sötétségből vagy sivatagból áll, és ahol boldogtalannak érzitek magatokat - de kedvetek szerint mégsem hagyhatjátok ott, mert ez a birodalom az, amelyre a Földön szabad akarattal törekedtetek. Ez a saját ügyetek, a saját akaratotok volt, mert ez a földi életviteletek megfelelője, és az a Szellemi Birodalomba nem hozhatott más sorsot, csak ezt a kint, ezt a sötétségben és gyengeségben való megkötöttséget. Tehát egy teljesen másfajta világba léptek, egy szellemi világba, ahol a földi vagyont nem érték, és ahol csak azt találjátok újra, amit a Földön szellemileg megszereztetek. Ezért annyira rettenetes ez az állapot azoknak, akik semmi szellemi értékre nem tettek szert, akik csak a földi birtoklásra fáradoztak, és így minden tulajdon nélkül mennek a Szellemi Birodalomba, ahol - bár nem lehetetlen - de nagyon nehéz szellemi javakhoz jutni.

A világ, amelyben itt él - megfelel a lény lelkiállapotának. Lehetséges, hogy a lélek számára az a minőségileg megfelelő állapot, hogy kiszáradt, sivatagos helyeken jár, ahol a legcsekélyebbre sem akad, ami éhségét csillapítaná. Az ilyen lelket folytonos éhség kínozza.

Ezt a kint csak a szeretet adományai csillapíthatnák. Egy olyan erő-átvitel, amit csak szerető könyörgés tudna megszerezni. Ezért már az a lélek is boldognak mondható, akit a síron túlra szerető, jó gondolatok kísérnek, akik a Földön jótetteket vittek végbe, és azok most követik az örökkévalóságba. De szegények és ínségesek azok a lelkek, akik nem szereztek maguknak szeretetet a Földön, akiket inkább rossz gondolatok kísérnek, és akik ezek miatt a gondolatok miatt sokkal többet szenvednek, mint amennyit az emberek elképzelnek.

Ezért mindig jó gondolatokkal kísérjétek a túlvilágra költözöttet, szánjátok meg őket, és segítsétek, hogy kikerüljenek az első sötétségből. Ne hagyjátok őket többé magukra, hanem gyakran ajándékozzátok nekik gondolataitokat. Ezt jólesően megérik, és egyúttal erő-átvitel is, ami kis segítséget jelent a fölfelé vezető úton, amire így a ti segítségetekkel ráléphetnek. Tehát a lélek maga teremti meg magának azt a sorsot, ami odaát várja. És hogy ez a sors szép, és bol-

dogító legyen, ahhoz itt a Földön kell tevékenykednie. Szerezzetek nagy szellemi vagyont, tehát igazi szeretetből induló milliófajta gondolatot, érzelmet, és cselekedetet. Tegyétek folyton a szeretet tetteit. Ezek mindig követnek az örökkévalóságba, és ott szellemi vagyont képeznek, amivel a magatok, és a többi lélek boldogságáért dolgozhattok. Ezzel mindig megemelhettek a SAJÁT boldogságot, a TÖBBI lélekhez erőt vezettek, hogy lépéseiket azok is a magasba kormányozzák - és egykor boldogok lehessenek.

Habár a fölfelé menetelés sok erőt és fáradozást követel, de jóakarattal el lehet jutni a magasba. Csak kapjanak segítséget szellemi társaiktól, és a földi emberektől azzal, hogy könyörögve gondolnak ezekre a lelkekre.

Amen.

B.D.Nr.7126

1958. 05. 21.

Tudomástok van a boldog és boldogtalan állapotról

A világosság birodalmában lévő boldogságokat nem tudjátok felmérni, és nincs elképzelésetek, hogy a sötétség birodalmában milyen kínokat kell a lelkeknek eltűrni. De szavaimmal közlést adok mindkettőről, tehát nem vagytok ismeret nélkül felőle. Hogy aztán hiszitek-e - az rajtatok múlik, viszont saját sorsotokra nézve döntő, amikor a testet elhagyva a lélek átmegy a Szellemi Birodalomba.

Ha hiszitek, amit szavaim ismételtelen közölnek, akkor a földi életben ennek megfelelően viselkedtek. Mert a hívő ember nem él felelőtlenül a mindennapok során. Mindegyik azon igyekszik, hogy akaratomnak megfelelően éljen - még akkor is, ha gyöngesége gyakran bukásokat okoz. De ne a sötétségtől való félelem, vagy a boldogság elvárása vigyen az életvitel megváltoztatására! Egyedül ennyi a lelkiállapotot nem befolyásolná előnyösen! A hívő ember gondolkodik a dolgokról, és az Istennek tetsző életre az ösztönzést belülről kapja. Az u.n. forma szerinti hívő ember számíthatás hatására cselekszik, törvényt teljesít, vagy határozatokat visz végbe. A megígért jutalom, vagy a büntetéstől való félelem viszi a parancsok teljesítésére.

Az igazi hívő ember AZZAL állítja helyre kapcsolatát, akiben hisz. Ilyenkor felelőséget érez VELEM szemben, és azon fáradozik, hogy a Földön akaratom szerint éljen. ENGEM megbántani nem akar, érzi, hogy én szeretem, és szeretné méltóvá tenni magát erre a szeretetre.

Növelje meg az ember felelősség érzetét mindaz, amit a testi halál utáni boldog, vagy boldogtalan lélekállapotról tud. Tegye magában tudatossá, hogy a földi életet nem éli cél nélkül. Ne mondhassa, hogy nem kapott utalásokat, mi a következménye a helyes, és a visszas életmódnak. Egyúttal álljon szeme előtt a cél is, tehát az az állapot, amit a lélek elérhet. Ezért kell tudnia, az ilyen állapot milyen összetételű.

De erre vonatkozóan bizonyítékokat adni nem lehet. Viszont a komoly törekvés mindig kap igazolást is a túlvilágról, amelyek már nem kényszerítenek hitre, mert hívó ember kapja. Ez a kegyelem igazolása azoknál a gyenge hitű embereknél, akiknek hitüket illetően még kis erősítésre van szükségük - viszont jóakarát van bennük, hogy a Földön akaratomnak megfelelően éljenek.

Aki figyelmes, az olyan dolgokat lát meg, és él át, amiket mint bizonyíték felhasználhat. De a túlvilág megnyilvánulása nem szabad hogy hitre kényszerítő legyen, ezért mindig csak egyes emberek lesznek, akik ilyen élményekről beszámolhatnak. Ezeknek az egyeseknek az állításait megint csak szellemileg törekvő ember fogadja el, míg a hitetlenek kinevetik mint fantasztá és hazug embert - ezeknek így semmi hasznuk nincs belőle. A világosság és sötétség birodalma mindig megnyilvánul - de sohasem úgy, hogy az embereket hitre kényszerítse. Ezért lehet a JELENÉSEKET is bármikor letagadni, vagy bárki azt csinálhat belőle, amit akar. És ismételten arra kell utalni, hogy az egyes ember szeretetben leélt élete meghatározó abban, hogy helyes ismeretet kapjon. Aki szeret, az mindig buzgóbb törekvésre kap erősítést, melyben segítségére van a világosság világa. Számára már nem lehet kételkedés tárgya, van-e élet a testi halál után, és hogy ez megfelelője annak az életnek, amit a Földön élt. A legmagasabb cél elérését keresi, mert állandó kapcsolatban marad velem.

Amen.

B.D.Nr.5332

1952. 03. 08.

A lelkek állapota a túlvilágon - Tévhit - Hitetlenség - Szeretet

Sok embernek megfoghatatlan, hogy velem közvetlen kapcsolatba lehet kerülni. Ezt igazolják megszólításaim, és szavaim gondolati formában való megértése. Ez a felfoghatatlanság azt jelzi, hogy az illető még távol van tőlem, másrészt, hogy hite halott, olyan hit, amit hagyományosan átvett, de nem eleven hit.

Az ilyen iskolászerűen átvett tudás, amit gondolatilag csak ritkán dolgoznak fel úgy, hogy az illető ember állást is foglal hozzá. De az ilyen átvett tudásból is levezethetnék az emberek, hogy az örök Istenség bizonyára megnyilatkozik - és meg is nyilatkozik. De az Istenségbe vetett hit is gyenge, azért nem is veszik annyira komolyan, hogy azzal szellemi haladást lehessen elérni - mert ez már abban is megnyilvánulna, hogy az ember keresné a velem való kapcsolatot. Mielőtt megnyilatkoznék, az embernek engem komolyan el kell ismerni. Ez a bennem való meggyőződéses hit végtelenül sok emberből hiányzik. Ez az oka, hogy szellemi sötétségben élnek, és a túlvilágra is ezzel a sötétséggel jutnak.

Amit a Földön elmulasztottak, azt a túlvilágon feltétlenül pótolni kell, el kell gondolkodniuk a dolgokon - de ehhez saját földi hibáikból kifolyóan lesznek gyengék. Ha a túlvilágra követik a szeretet-tettei, akkor hitetlenségük ellenére sem lesznek teljesen erőtlenek. És erejük abban áll, hogy az emlékezés nem vé-

tetik el teljesen tőlük arról az ismeretről, amit a Földön nem vettek eléggé komolyan. Tehát meggondolásokra lesznek képesek. Míg azok a lelkek, akiket hitetlenségük mellett még jócselekedet sem követ, mondhatatlan ínségben vannak, mert nem képesek világos gondolkodásra, hogy aztán a gondolatot önmagukkal megvitassák. Viszont a túlvilágon ezeket a lelkeket olyan lelkek oktatják, akik képesek számukra érthető módon azt nyújtani, amit tudniuk kell. De szükséges, hogy ezt az oktatást elfogadják.

Az ezekért a szellemekért való közbenjárás az irgalmas szeretet egyik legnagyobb műve. Azt kell elérni náluk, hogy az AKARATUK használatára ERŐT kapjanak, és azokkal a körökkel keressenek kapcsolatot, ahol felvilágosítást nyújtanak nekik. A szeretet tettei azok a mankók, amelyek kiegyenlítést hoznak, és elősegítik, hogy a lélek hívóvé váljon. De a szellemi sötét csak akkor múlik el róluk, amikor elismerik JÉZUS KRISZTUST: egyedül Ő törölheti el vétkeiket, amiket hitetlenségük érlelt.

Ahol jelen van a hit és szeretet, ott a félrevezetett gondolkodást hamar helyre lehet igazítani. A hitetlen embereket először be kell vezetni abba az ismeretbe, amit nem engedtek önmagukban érvényesülni olyankor sem, amikor embertársaik előtt képviselték.

Nem tudok villámszerű ismeretet nyújtani azoknak a lelkeknek, akik engem nem ismernek el, és szeretetük nem szól nekem, vagy embertársaiknak. A tudás megszerzésére csak azzal a feltétellel adhatok lehetőséget, ha akaratuk már nem ellenálló velem szemben. Irgalmazó szeretetem ekkor lesz kész rá, hogy - ha kívánják - világosságot adjon nekik. Ismét tanítják nekik az Evangéliumot, amit szabad akaratlan vagy elfogadnak, vagy visszautasítanak. A jóra való akarat, a tanulás utáni vágy szerint ad tanításom világosságot - és a felfelé menetel megkezdődhet. Bizony, a sötétségben eltöltött sok kín és szenvedés előzi meg azt a pillanatot, amikor egy, a Földről eltávozott hitetlent megérinti a világosság egy sugara, és Ő ennek utánajár. Amint megérzi a világosság jótéteményét, kész lényre megváltoztatására. Mert állandóan ezt a jótéteményt kívánja - míg végre részesedik is belőle. A sötétség csak ritkán szabadítja föl a maga hatalmában lévő lelket - de én tudom, mikor nyithatom föl a kaput, és mikor adhatok szabadságot a léleknek. Tudom, mikor vált fogékonnyá, hogy befogadja a világosság egy sugarát, és segítségükre vagyok, hogy megtalálják a fölfelé vezető utat - amely végül hozzám, és a boldogsághoz vezet.

Amen.

Igazságosság - Kiegyenlítés a túlvilágon

Van igazságosság, és van kiegyenlítés. Ha nem a Földön, akkor a túlvilágon. A lélek azt aratja le, amit vetett. Gondoljátok meg ezt, emberek! Mert senki nem kaphat olyant, ami nem illeti meg - fillérre menően számadást kell tennie, és meg kell fizetnie azért, amit jogellenesen szerzett!

Emberek - gondoljátok meg, hogy én nem engedhetek el semmit, mert igazságos Isten vagyok. Ezért nagy vétkekkel terhelitek magatokat, ha azt hiszitek, hogy büntetlenül vétkezhetek. A kiegyenlítés napja egyszer mindenkinek elérkezik, akik minden aggály nélkül éltek a Földön, mert nem hittek bennem, az Igazságos Istenben, és bűnt-bűnre halmoztak.

A földi lét mindenkinél hamar befejeződik, és ebből csak a szellemi érték marad meg - és jaj annak, aki ilyent nem tud felmutatni. Szegényen és meztelesen érkezik meg odaát - nagy nyomorúságban és sötétségben tévelyeg összevissza. És ez kiegyenlítést jelent a földi életért - amikor nem élt akaratom szerint, és a szeretet parancsait irántam, és embertársai iránt nem vette figyelembe, amikor csak önmagára gondolt, és ellenfelem örömére élt, amikor a világ élvezeteit hajtotta, és szabad utat adott ösztöneinek és szenvedélyeinek. Aki csak önmagára gondolt a Földön - az odaát elhagyatott, senki szeretettel nem fordul feléje - ahogyan ő sem nézett azokra, akiknek szükségük lett volna segítségére. Fillérre megfizet mindent, mert adósságát senki sem fizetheti ki helyette, egyedül JÉZUS KRISZTUS - de az a lélek, akiben nincs szeretet, őbenne sem hisz.

Emberek - így nézzetek az életre, és legyen tudatos bennetek, hogy felelőség nélkül nem élhettek. A testi életnek egyszer vége, és a léleknek le kell hordania, amit vétkei felhalmoztak. Tudnotok kell, amit zsoldban a világnak fizettek, azt a lélektől vettétek el, és ez eredményezi a túlvilágon a lélek szegénységét. Tudnotok kell, hogy egyfajta kiegyenlítés van a túlvilágon minden óráért, ami alatt ellenfeletem éltettétek, amely alatt a világ örömeinek hódoltatok, és engemet teljesen elfelejtettetek.

A földi életet lelketek tökéletesítésére kaptátok. És mit tesztek ti? Csak a testet látjátok el. Minden kívánságát teljesítitek, megrészegedtek a földi élvezeteken, és túlon túl engedelmesen besétáltok abba a hálóba, amit ellenfelem állít fel lelketeknek. Amit a lélektől elvesztek, és odaadtok a testnek - azt fizetitek meg ezerszeresen. Túl nagy nyomorúságba kerültök, amint a Szellemi Birodalomba léptek - ahol csak annak van értéke, amit el nem múló szellemi javakban hoztok.

A léleknek nagy hiányai lesznek, és senki nem tud rajta segíteni, ha előtte nem fordult JÉZUS KRISZTUSHOZ - akiről azonban nagy sötétségében nem tud semmit. Csak Jézus segíthet rajta. De örökkévalóságok múlhatnak el, amíg a lélek eljut erre az ismeretre, és FELÉJE fordul. Vétkeit örökkévalóságokig ci-

pelheti magával - mert igazságosságom addig nem tudja tehermentesíteni, amíg rá nem jön magától, hogy erre ENGEM megkérjen.

Amen.

B.D.Nr.5877

1954. 02. 15

A túlvilági sorsot a földi élet rövid szakasza dönti el

Az ember földi léte a felfelé fejlődés végtelenül sok szakaszának az egyike. Mert ha ki is érlelődtek annyira a Földön, hogy bemehettek a világosság birodalmába - fejlődésük tovább halad. A felismerésre jutott lélek nem hagyja abba törekvéseit, mert mindig, és örökké Isten felé törekszik. Ezért mindig közelebb akar jutni hozzá, hogy a vele való teljes egyesüléssel kimondhatatlanul boldoggá váljon.

Ezért az örökkévalósághoz mérve a földi lét olyan, mint egy pillanat, nem beszélve az előzetes, végtelenül hosszú fejlődési menetről, amit a teremtetett világokon át tett meg. És mégis ez a rövid pillanat lesz a lélek számára sorsdöntő - sorsdöntő a szellemi világban megtett további fejlődés számára. Mert nagy a különbség, hogy a lélek a Földön érte-e el magas érettségét, vagy a túlvilágon kell ismeretekre jutnia.

Bár ez utóbbi is feljebb lép majd, csak rendkívül fáradtságos munkával tudja azt megszerezni, ami a Földön bőven a rendelkezésére állt, és lehetővé tette volna, hogy a világossági fokot elérje. Ha valaki már a Földön letette az akarat próbát, és Isten felé fordult, ez azt jelenti, hogy az örökkévalóságba való bemenetelkor bőven van világossága és ereje. Azt jelenti, hogy mindig több és több fényt és erőt kap, mert a testi halál után a lélek nemcsak erőt kap, hanem az erőt közvetíti is - és mindig többet kap, mint amennyit lead. Tehát gyors a magasba emelkedése, mert hasonló érett szellemekkel társul, és isteni akarat szerint, isteni megbízatásból tevékenykednek. Erejét Istenből meríti, és Istenért használja föl.

Azok, AKIK a Földön az akarat próbával csődbe jutottak - bár a túlvilágon is kaphatnak felismerést - most már csak mások segítségével tudnak olyanná alakulni, hogy világosság legyen bennük, képesek legyenek a világosság sugarait magukba fogadni, és azt Isten akarata szerint értékesíthessék.

Ezeknek a lelkeknek is szabad akaratukkal kell vágyódni világosságra és erőre, majd miután megkapták, kezdenek fejlődésük további munkáját, és a sötétség lelkeinek hatása ellen dolgozhatnak. Ez fáradtságos menet. Egy fokról-fokra való felemelkedés, ahol minden fokért, minden erővel, és minden akaratukkal meg kell küzdeni. De egyetlen fáradozás sem marad jutalom nélkül, a lélek minden esetben feljebb jut, csak - mert még igen gyenge, és kevés az ereje - össze kell szedni minden erejét, és támogatást kell kapnia a világosság birodalmából, vagy az emberek részéről. Majd lassan annyira jut, hogy maga is világosság és erő-

befogadóvá válik, és a maga részéről is képes lesz világosságot osztani - és így mindig több erőt szerez.

Döntő az örökélet sorsára a rövid földi élet, mert ha a földi életet jól kihasználta, a szellemi világba való belépéskor már a legnagyobb boldogságot is elérheti. De értéktelen is lehet, és ilyenkor a következményeket a léleknek kell viselni. Ha nem akar alámerülni - tovább küzd és viaskodik. Ez a küzdelem még sokban hasonlít a földi küzdelmekhez, és sohasem reménytelen, ha a lélekben megvan az akarat, hogy erőre és világosságra jusson. Egyedül az akarata a döntő. Ha akarata már a Földön Istenre irányul, akkor a lélek folyton követi a célt, hogy közelebb jusson hozzá - majd gyorsan el is éri.

De amíg az akarat elfordul Istentől, addig gyöngeséget és sötétséget jelent, ha a lélek ilyen állapotba jut a szellemi világba. Míg a világossággal átjárt lelket a Földhöz már semmi nem köti, csak a kedvesei iránt érzett szeretet - akiket ugyan most itt hagy, de akiknek minden módon segítséget nyújt. De az előzők még sokáig segítségre szorulnak, mert bár elhagyták a Földet, de amíg annyi erőt és világosságot nem gyűjtöttek, hogy a maguk részéről is tevékenykedni tudjanak, addig még Föld-közelben tartózkodnak. Majd lassan már azon fáradoznak, hogy hatást gyakorolhassanak azok akaratára, akik még fordított módon gondolkodnak, és igyekeznek őket a maguk sorsától megvédeni.

Amen.

B.D.Nr.2553

1942. 11. 16

Nyugosznak a halottak?

Az a hit, hogy a lelkek a halál után nyugodnak csak annyiban igaz, hogy az éretlen lélek egy teljesen tétlen állapotban várakozik, mert nincs semmi ereje. De ez nem a jóleső nyugalom állapota, hanem kínos állapot, a megbilincseltség, a tehetetlenség állapota - és ebből következik, hogy nem kívánatos helyzet.

A túlvilágon a lélek csak egy bizonyos érettségi fok után lehet tevékeny. A tevékenykedésre ekkor állandó erőt kap, és ezt már minden korlátozás nélkül használhatja. Mert tevékenységük anyaghoz nem kapcsolódik, következésképpen más ez a munka, mint a Földön végzett, azzal összehasonlítani sem lehet, mert a szellemi világban teljesen mások a feltételek, amelyek megengedik, vagy lehetővé teszik a munkálkodást. A szellemi ismeret állandó oktatása és közvetítése tisztán szellemi folyamat, amely az adakozó léleknek boldogságot jelent, a befogadó lélek kínjait pedig csökkenti, és erő-befogadóvá teszi.

Ez valóban szeretet-szolgálat, de a földi állapottal csak olyan alapon hasonlítható össze, hogy a lelkek a maguk sötétségében azt hiszik, hogy még a Földön élnek, ahol elképzelésük szerint, saját vágyaik által maguk teremtik meg környezetüket, és ennek az elképzelésnek megfelelően most szeretetből kell tevékenykedniük. De minél világosabbá válik bennük minden, gondolatilag annál

inkább eltávolodnak a Földtől, és már elképzeléseikben sem kapcsolódnak földi anyaghoz.

Ezeknek a lelkeknek most már az a tevékenységük a túlvilágon, hogy A KAPOTT TUDÁST KÖZVETÍTSEK. Minden adakozókedvű, erőt befogadó léleknek megvan a Földön, vagy a túlvilágon a maga védence, aki rá van bízva, és akiről szeretetteljesen, és fáradhatatlanul gondoskodik. Védencét az igazságba gondolatilag kell bevezetnie, a gondolkodására kell hatni - tehát anélkül, hogy kényszerítené, tiszta látást kell teremteni benne. Ez mondhatatlan türelmet és szeretetet igényel, mert két egymástól teljesen különvált lélek az, aki így szembeáll egymással, akik teljesen szabadon gondolkodnak, és cselekszenek.

A helyes gondolkodást nem lehet kényszerítéssel átvinni, nehogy megakadályozza a még fejletlen másikat, hogy hasonló magas érettséget érjen el. A még tudatlan léleknek úgy kell nyújtani a szellemi ismeretet, hogy ellenállás nélkül elfogadja, és még több kegyelemre ébredjen kívánsága. Tehát a befogadó léleknek teljesen szabadon kell dönteni, mert az átadott ismeretet csak így érzi erőnek, és teszi boldoggá. Az átadó tevékenységet csak igen nagy szeretettel lehet végbevinni, mert többnyire fáradságos munka. De a tétlenségre kárhoztatott lélek állapota annyira szánalmas, hogy a fény-lények állandóan segíteni akarnak, és készek a legfáradságosabb munkára, hogy megváltásukat ebből az állapotból.

Másrészt, ha munkálkodásuk sikeres, az a maguk boldogságát is megemeleli. Ugyanis tevékenységük elképzelhetetlen nagy köröket húz, mert minden befogadó lény a benne felébredő készlettel által tudását újból továbbadja, hogy segíthessen a lelkeken, tehát hogy megváltó módon tevékenykedjen.

Amen

B.D.Nr.8991

1965. 06. 07.

A lélek alvásáról szóló tanítás

Mert főntről jövő szavaimért dolgozni is hajlandók vagytok, ez arra készítet, arról is adjak magyarázatot, eddig milyen tévedésben voltatok. Ez a lélek alvásáról szóló tanítás. Ez egy teljesen hamis képet nyújt a lélek állapotáról, amikor az a Szellemi Birodalomba jut. Ezt a tanítást azzal indokoljátok, hogy az Írásban nincs sehol szó a halhatatlan lélekről. Ezt egyetlen mondattal meg lehet cáfolni: "Aki bennem hisz, az az örökkévalóságban él." És az alvás a halál testvére. Tehát az alvó nem él majd, hanem halott lesz. Sötét éjszakában a halál állapotába esik, tehát nem lehet szó arról, hogy ÉLETBEN VAN AZ ÖRÖKKÉVALÓSÁGBAN.

Mindenki számára, aki ebben hisz, az a legrosszabb, hogy ebben a tudatban távozik a Földről. Való igaz, hogy minden ismeret hiányzik ekkor belőletek, és sokáig eltart, míg az ismeret egy kis derengésére is eljuttok. Mert ezzel az is-

merettel valóban teljesen vakon mentek el erről a Földről, és odaát csak akkor kaptok valamelyes világosságot, ha a földi életet szeretetben töltöttétek el.

Amíg ettől a tévtantól odaát meg nem szabadultok, azt sem tudjátok majd, meghaltatok-e, mert az én-tudat állapotában érzitek magatokat. Az én-tudat jelenléte életet jelent, és úgy gondoljátok, csak másfajta vidéken vagytok. De nyugalomba örökké nem juttok - ahhoz a nyugalomhoz, amit nektek az alvás jelent. Így aztán ÉLTEK, de nem a boldogság állapotában, hanem egy megzavart gondolkodásmódban - ami annak a tanításnak a megfelelője, amit mint ember a Földön képviseltetek.

Mindörökké fennmarad minden, ami belőlem keletkezett, de a túlvilági birodalomban a halál állapotába juthat - és valamennyien ezt a halálállapotot választjátok, akik ezt a téves tanítást terjesztitek, és nem az életre törekedtek, ami a Szellemi Birodalomban a sorsotok lehetne. Mert az igazi élet ekkor kezdődik.

Természetesen feltételezve, hogy az életet szeretetben töltitek, és ettől a téves tanítástól megszabadultok. Még ha hiszitek is, hogy az ítélet napján feltámadtok, hogy mind felébrednek, akik a sírokban "nyugodnak", a ti sorsotok az lesz, hogy nem juttok előbb életre, míg ennek a tanításnak az értelmetlenségét be nem látjátok. Tehát létetek a túlvilágon olyan lesz, hogy tétlenségben - az alvás állapotában - várakoztok örök időközön át, vagy ugyanolyan hosszú ideig mozogtok egy világban, amit a Földnek gondoltok, amit pedig már régen elhagytatok.

Ti emberek, akik ezt a téves tanítást képviselitek, nem tudjátok, micsoda rossz szellem hálójába estetek. Mérhetetlenül sok szeretetet kell létrehoznotok, hogy egyszer hirtelen felismerhessétek, hogyan van ez a valóságban. És még szerencséről beszélhettek, ha van a Földön egy értetek könyörgő lélek, akinek a segítségével a helyes ismeretre eljuttok. Mindig döntő a szeretet foka abban, hogy a Földről való távozástokkor villámgyors felismerésre juttok-e. Mikor nem hisztek a lélek "halhatatlanságában", azt sem hiszitek, hogy közvetítőt kaphatok a Szellemi Birodalomból, aki ismereteket nyújt. Ez nagyon hátrányos, mert ő megmagyarázná, hogy a túlvilágra jutó lelkek mind felfelé lépkednek. És akkor ezt a gondolatot, mint sátáni tanítást visszautasítanátok, mert csak az a célja, hogy a túlvilágon a magasabbra jutástól visszatartsan - mert az hamarosan meghozná az igazi életet, amit egykor valamennyiteknek el kell érni.

Amen.

B.D.Nr.5365

1952. 04. 15

Viszontlátás a túlvilágon a Világosság Birodalmában

Összehasonlíthatlanul szép pillanat, amikor a Földtől elbúcsúzó lélek be-megy a világosság birodalmába, olyan szférákba, ahol már nincs semmi rút - ahol a lelket boldogító világosság öleli körül - ahol túlvilágian szép lények köze-

lednek, és elárasztják szeretetükkel. A világosság sugárzása megfelel érettségi fokának, tehát mindig olyan fokon van, ami elképzelhetetlen boldogságot okoz, de lelkét nem emészti el - amit a világosság magas foka megtehet ott ahol a lélek még nem eléggé felvevőképes. A végtelen messzeségben csodálatos világok veszik körül, mert szemének megvan a képessége, hogy szellemi létesítményeket is lásson. Ezek nem anyagból valók, de valóságosak, és nem csaló megtévesztések.

A sok szép között miket szeme lát, észreveszi szeretteit - akik előtte távoztak el. Azon az érettségi fokon látja őket, amelyen a világosság birodalma őket magába fogadta. Az ilyen találkozás boldogságát ember nem képes kigondolni. De a Szellemi Birodalomban mély érzéseket is magába tud fogadni anélkül, hogy szétfoszlana. Tudatosan érzi a boldogságokat, miket Isten készített számára. Szíve most és mindenkor dicsőítést és hálát énekel, hogy a világosság birodalma lett a hazája. Izzik benne a szeretet az Atya iránt, aki mindezt a boldogságot készítette.

Az ugyanazon az érettségi fokon élő lelkek együttműködése megemeli erejüket, és tevékenységi vágyukat. Ezt azok felé fordítják, akik még messze lent állnak, hogy hasonló boldogságra segítsék őket. Irgalmas szeretettel foglalkoznak azokkal, akik közel álltak hozzájuk a Földön, de most alacsonyabb szférában vannak, mert hitetlenség és szeretetlenség miatt fejlődésükben visszamaradtak, ezért boldogtalanul tartózkodnak a sötétben, vagy a derengő világosságban. A fénylény jól felismeri ezeket a lelkeket, közeledni is tud feléjük, és ajánlja segítségét. Viszont a lelkek nem ismerik fel őt, és ezért gyakran a segítségét is visszautasítják. De a világosságot terjesztő lény szeretete és türelme tovább fáradozik, hogy elérje a lelkeket, és egyszer csak sikerül is neki befolyást nyerni.

Őt állandó megváltó tevékenységre ösztönzi a boldogság, amit Isten szeretetsugárzása által folyton magába fogad. Ehhez csatlakozik a Világosság Birodalmának semmihez nem hasonlítható sok teremtetten világa, és a többi lényvel való együttműködés, akikkel boldog szeretetben egyesül. Boldogságát találja abban, hogy adhat abból, amit kapott.

Isten utáni vágyának állandó beteljesülését érzi, és nem tud másképpen, mint hogy ő is boldogítson.

Az emberek számára lehetetlen leírni, hogy mennyire dicsőséges a VILÁGOSSÁG BIRODALMA, mert a világosság nagyságát, és így a vele járó boldogságot csak kiérlelt lélek képes magáévá tenni, a tökéletlen lélekből erre még hiányzik a megértés.

Viszont mindenki elhiheti – és higgye is el – hogy van viszontlátás a túlvilágon, hogy a halál a lélek tulajdonképpeni életének nem vet véget, és amikor elértek egy bizonyos érettségi fokot, a lelkek felismerik egymást. Viszont még sok lélek nincs ezen a fokon. Tehát vannak lelkek, akiknél hosszú idő telik el, amíg megérkezik az egymásra találás boldogsága. Viszont vágyódik rá, és ez

okozza, hogy igyekeznek feljebb jutni. A lelkek szeretet-ereje folyton tevékeny, hogy megváltsa a lelkeket a mélyből, és boldogságra segítve bemehessenek abba a birodalomba, ahol sugárzó fény veszi őket körül, ahol Istent szemlélhetik, és minden bajnak vége szakadt.

Amen.

B.D.Nr.6312

1955. 07. 15

Viszontlátás a túlvilágon

Meg lehettek győződve róla, hogy van viszontlátás a túlvilágon. De hogy átlépések után azonnal megkapjátok-e ezt a kegyelmet, az függ attól az érettségi foktól, amivel odaát megérkeztek, és attól is, hogy szeretteitek milyen érettségi fokon vannak. Mert ha az érettség még nem olyan magas, hogy szellemi látást lehetővé tegyen, akkor, még ha hosszú ideig tart is - el kell azt érni.

A lélek csak bizonyos érettségi foknál képes szellemi benyomásokat magába fogadni. Tehát magának is világosságban kell állnia, hogy felismerhesse, ki közeledik a világosságból. Ha az alacsony lélekfokon álló lényt a többiek körül is veszik, és ő tudja is, csak éppen amíg hiányzik a szellemi látóképessége, nem ismeri fel őket.

Pedig a lény boldogsága az, ha azokkal közölheti magát, akik közel álltak hozzá a Földön. Épp ezért mindig azok a lelkek közelednek az övéikhez, akik lelki érettségük következtében már elnyerték a világosságot. Azonos érettségi fokon állóval is beszélgethetnek, vagy a gyengébb lelkeknek segítenek, hogy azok is magasabbra jussanak. Tehát az érettebb lelkeknek van képességük, hogy a gyengébb lelkeket felismerjék - de fordítva nem lehetséges. Azért nem, hogy a gyengébbek készletet érezzenek a feljebb jutásra, de bizonyítékokkal ne legyenek kényszerítve. Mert az bizonyíték lenne, ha felismernék a fénylelket, akivel a Földön kapcsolatban voltak. Így tehát az érett lélek részesül a viszontlátás kegyelmében, a maga részéről mondhatatlanul boldog, és mindent megtesz, hogy a még éretlen lelket is erre a boldogságra segítse. Ezek a lelkek a legszeretetre méltóbb módon fáradoznak, és még mindig ismeretlenül, de nem hagyják abba biztatásaikat. Azok mindig csak ugyanúgy beburkolva, ugyanabban a ruhában érkeznek, és ezek nem ismerik fel. De a hozzájuk közelálló lelkek utáni vágy ezeket is érinti, és ez óriási hajtó-erő. És amikor végre elérkezik az egymás felismerésének a pillanata, a lelkek végtelenül hálásak és boldogok.

Csak ekkor ismerik fel azt a gondoskodást, amit a másiktól kaptak, és ők is hasonló módon fordulnak a még sötétben sínylődő lelkek felé. Magasba segítik, mert MINDEN léleknek egyformán az a kívánsága, hogy összetalálkozzon AZOKKAL, akik a Földön közel álltak hozzá.

Tehát van viszontlátás, de ezt magatok határozzátok meg. Ez biztos ismeret. És ha ezt már a Földön megszereztétek, úgy tegyetek meg mindent, hogy a Földön legalább azt a fokot elérjétek, amellyel bemehettek a Világosság Biro-

dalmába, és azok fogadnak majd, akiket szerettek, és azonnal felismernek. Vagy ha általuk fel nem ismerve, ti léptek kapcsolatba velük, már rajtuk elkezdhetitek a megváltó munkát. Gondoskodjatok róla, hogy ne menjetek teljesen ismeret nélkül odaátra. Gondoskodjatok róla, hogy Jézus Krisztusban már Istenhez találjatok, és így ÁLTALA MEGVÁLTVA mehessetek be a Szellemi Birodalomba.

Ekkor az odaátra megérkezés már boldogságot jelent, és egyúttal a viszontlátás örömét is. De sokáig kell várnotok, ha a Földön ezt az érettséget nem éritek el, mert csak a törvényszerűség kereteiben mehet végbe minden, és akarat szabadságokat a Szellemi Birodalomban mindenképpen figyelembe veszik, hogy aztán majd egykor boldogok lehessetek.

Amen.

B.D.Nr:4781

1949. 11. 14.

Viszontlátás a túlvilágon az érettség állapotában

A Szellemi Birodalomban azok a lelkek ismerik fel egymást, akik azonos érettségi fokon vannak, és egy bizonyos érettségi fokon fénybefogadóvá lettek, tehát szellemi látásra képesek. A sötétség birodalmában azok sem ismerik fel egymást, akik a Földön kapcsolatban álltak egymással. Lényeket észlelnek, beszélgetést kezdenek - de felismerésről szó sem lehet. Testi ismertető-jegyük nincs már, és hogy szellemben lássanak, ahhoz bizonyos érettség kell. A fényben élő lény azonban felkutathat egy lelket, akit a Földről ismer, és anélkül hogy az felismerné, közeledhet hozzá. Támogatására melléje állhat, de csak bizonyos beburkoltsággal, nehogy a belőlük kijutó fénysugárzás kényszerítő befolyást gyakoroljon a még tökéletlen lényre.

Tehát a Földről még éretlen állapotban érkező lelkek a Szellemi Birodalomban segítséget kapnak azoktól, akik azért közelednek hozzájuk, mert a Földön szeretet fűzte őket egymáshoz. Ennek ellenére a még tökéletlen lénynek a saját akarat elhatározásából kell megnyílni a másik tanácsai előtt. A helyes utat meg lehet mutatni, de elindulni rajta sajátmagának kell.

Az egyforma fokon álló lelkek - akik ha különféle erősségi fokon is, de a világosságot már magukba fogadták - szellemi látással bírnak, és leírhatatlan örömeikre felismerik egymást. Közös munkára összekapcsolódnak, egymást kiegészítik, egymást oktatják, és állandóan szeretettel nyilatkoznak meg egymás iránt. Ez határtalanul boldoggá teszi a lelkeket. Tehát megállapított dolog, hogy van viszontlátás a Szellemi Birodalomban. Csak éppen eltarthat egy ideig, amíg a világosság szférába bejutnak, és csak azután láthatják meg szeretteiket. A világosságba később érkező ilyenkor ismeri fel, ezek voltak azok a lények, akik sokszor mellette voltak mint tanácsadók a felfelé vezető úton. Az egymásra találás boldogsága leírhatatlan, és kárpótlást nyújt sok szenvedésért, amit előtte a lélek elviselt amíg világosságra jutott. Viszont, ahol szeretetével egy fénylény segít, ott a célt biztosan eléri, mert a szeretet a legerősebb erő, amely a még meg-

váltatlanon segít, amely neki is biztosítja, hogy bejusson a világosság, és boldogság birodalmába.

Amen.

B.D.Nr.7458

1959. 11. 18.

Gondoljatok gyakran a halál órájára

Mindnyájatoknak mondom, hogy az idő, ami alatt kedvetek szerint tehetek-vehettek - minden nappal rövidül. Elérkezik a vég, és vége a kegyelmi időnek. Csakis lelketek üdvét kellene minden tevékenységeteknek szolgálni, és csak erre kellene gondolnotok. Állítsatok le minden világi dolgot, mert a lelkekről való gondoskodás alatt minden ami szükséges hozzáadatik nektek, amit megkaptok anélkül, hogy valamit is hozzátettetek volna.

Ahogy most élitek a földi életet, lelketek nagy veszélyben van. Csak világi dolgokra gondoltok, csak arra figyeltok - és eszetekbe sem jut, hogy az életidőnek hamarosan vége lesz! Fordított helyzet az, amiben éltek. Csak a testre gondoltok, és ha mint "keresztények" álltok is a világ előtt, ti nem éltek Krisztussal, AKI örök üdvösségetek, és az is akar maradni - viszont csak akkor lehet veletek kapcsolatban, ha szeretetben éltek. De ti csak önmagatokat szeretitek. Ami gondolatilag megmozgat, az mind az életigények feljavítását szolgálja. A testnek mindent meg akartok adni, ami kényelmet jelent.

De gondoltok-e a lelkekre, és arra, mire van szüksége, hogy üdvözülhessen? Hiszen tudjátok, hogy a földi lét nem tart örökké. Hogy már a következő nap meghozhatja az elválást, és akkor egyedül a lélek állapota a mérvadó abban, hogy a túlvilágon milyen sors vár rá! Akkor már minden semmit érő ami a test birtokában volt, és az embernek mindent el kell hagyni. Minden fáradozás semmit érő volt, amit csak a testre, és annak jólétére fordított. Lelke most szégyényesen, és ínségesen áll az örökkévalóság kapujában!

Emberek, csak tartanátok szem előtt a lélek szerencsétlen állapotát! Csak komolyan és gyakran gondolnátok a halál órájára, és hinnétek el, hamarosan vége annak a kegyelmi időnek, ami megváltozásotokra még rendelkezésre áll. Minden egyes nap hozhat gazdagságot lelketeknek, ha helyesen éltek, ha szeretetből cselekedtek, ha jóságot és szeretetet sugároztok embertársaitokra, ahol szükség van, ott segítséget adtok, és ha Örök Atyátokhoz imában kapcsolódtok - ha vele visszaállítjátok a helyes ATYA-GYERMEK viszonyt.

Ne legyen ez áldozat számotokra, valóban Istennek tetsző lehet az életvitel, csak gondoljatok rá gyakran. Gondolataitokat ne fordítsátok kizárólag a világ, és követelményei felé. Mindig tudnotok kell, hogy amit a világ nyújt, az mind mulandó - de ami Istentől jön, az nem múlik el. Hogy Istentől szellemi vagyont kaphassatok, ahhoz az ima és a szeretetből induló tettek által kell állandó kapcsolatban lenni, és maradni vele. Nem sok, amit kérek tőletek. Az ilyen bensőséges kapcsolat nélkül mindig szegények maradtok, és a testi halál

után lelketek ínséges és nyomorúságos marad. A léleknek nem lehet mást adni, csak amit maga szerzett meg magának. Ezért benneteket csak óvni, és figyelmeztetni lehet, hogy ne menjetek át könnyelműen az életen, hanem gondolatok sokat a halál órájára, amikor majd számadást adtok, lelketek javára hogyan használtátok föl a földi életet. Gondolkodjatok, merüljete el magatokba, törekedjete lelketek érlelődésére, és rájöttök, hogy állandó segítséget kaptok, ha Isten iránt jóakarattal vagytok, ha közelebb akartok jutni hozzá - hogy egyszer majd teljesen nála maradhattok, mert lelketek méltó lett rá.

Amen.

B.D.Nr.5277

1951.12.20.

Jézus Krisztus segítő keze megváltás a mélységből

A MEGVÁLTÓ minden földi és túlvilági lélek felé kinyújtja mentő kezét, és kiemeli őket a mélységből, ha kezét megfogják. Isten irgalma és szeretete megállás nélkül tevékenykedik, hogy megváltó segítséget nyújtson. De hogy segíteni lehessen rajtuk, a lelkeknek maguknak kell erre az akaratot magukban elindítani, e nélkül Isten minden segítségnyújtása hatástalan marad.

Az akaratot leginkább egy szükséghelyzet indítja meg, hogy segítséget igényeljen. A túlvilágon kínban és szenvedésben van minden tökéletlen lélek. A Földön a lélek földi örömmel kábítja el magát, és ezért a segélykérésre sokkal nehezebben határozza el magát. Viszont a szellemi ínségük - ami majd a túlvilágon érezteti hatását - egyformán nagy. A lélek itt a Földön könnyen juthatna magasabbra, mert életerejét mint ember Istennek tetsző tettekre használhatná. A túlvilági lélek viszont erőtlen, és rá van utalva a fénylények, vagy az emberek segítségére.

A jóra irányuló akarat a Földön sokkal jobban hiányzik, mint odaát. A túlvilági léleknél csak addig hiányzik, amíg gyenge, amíg a lélek ereje hiányzik. De amint egyszer erőre kap, akarata állandóan növekszik a jóra. A túlvilági szenvedések megváltoztathatják az akaratát, és ez már biztosítja törekvését a magasba. Akarati változtatás nélkül a Földön sincs szellemi emelkedés. És mert a világ az emberre mindig szédítően hat, olykor szükséghelyzetbe kell juttatni, hogy ez meghozza az akarati változást. Utána már az isteni szeretet, Jézus Krisztus segítő keze állandóan kész, hogy felemelje a mélyből. A megváltásra minden léleknek megadja a reményt. De az időpontot akaratával mindenki maga határozza meg, mert annak feltétlenül felfelé irányulónak kell lennie. Egyszer megtörik a legerősebb ellenakarat is. De nem kényszerítés, hanem az isteni szeretet hozza létre, amely addig lép a lény elé, amíg fel nem ismeri, és nem viszonozza - és a lényben hatalmassá válik az akarat, hogy átadja magát Istennek.

Amen.

Az evangélium átadása a túlvilági lelkeknek - Szeretet

Az Evangéliumot adjátok át a túlvilági lelkeknek, és emlékeztessétek őket szeretetparancsomra, amelyet a túlvilági birodalomban is teljesíteni kell, ha a lélek magasba akar jutni. Ismertessétek meg velük akaratomat, amely mindig azt követeli, hogy felém forduljanak. Ezt figyelembe kell venniük, ha azt akarják, hogy szeretetem birtokba vegye őket.

A Földre és a túlvilági Birodalomra egyformán érvényes, hogy a lény akarata átalakuljon - mert kezdetben ELLENEM irányuló volt, és ezért meg kell változnia. Ez csak a szeretet által mehet végbe, mert az önzetlen szeretetből végzett tett jelenti felém az első lépést, és a lény erőt kap általa.

A túlvilági erőtlenségéből hiányzik a szeretet. Ezt meg kell magyaráznotok nekik. És segítséget csak akkor várhatnak, ha maguk is készek segítséget adni azoknak, akik hozzájuk hasonlóan szegények, és boldogtalanok. Szeretet nélkül a gondolkodás hamis úton jár, és éppúgy, ahogyan a Földön, olyan lények közeledhetnek hozzájuk, akik tévesen tanítanak - és ők a tévedést nem veszik észre. Csak a segíteni kész lélek veszi észre, hogy igazat mondanak neki. Szeretetparancsomat ezért kell a lelkek elé tárni, egyúttal figyelmeztetni őket: ezt az emberiség azért kapta, hogy általa helyreállítsák a kapcsolatukat velem. Mert a szeretetből végbevitt tett erőt hoz a cselekvőnek, amely állandóan fölfelé segíti.

Lassan, lassan kell a lelkeket tanítani. Ha nincs bennük akarat a szeretetkészségre, nem hiszik el amit mondotok, vagy nem értik meg. Ha valóban segíteni akartok rajtuk, akkor első és legnagyobb gondotok az legyen, hogy szerető segítség-nyújtásra indítsátok őket, hogy ők is forduljanak a másik, és éppoly szükséghelyzetben lévő lény felé. Szellemi füleiket és szemeiket csak ez a szeretetkészség nyitja meg, és akkor már képesek lesznek megérteni mindent, amit eléjük tártok.

Evangéliumom a szeretet tana, ha ezt a tanítást követik, minden más magától jön. Egyedül tudást nem lehet a túlvilági léleknek adni, mert addig nem érti meg, amíg maga is nem kész a szeretet gyakorlására. A túlvilágon épp úgy kell, és lehet gyakorolni a szeretetet, mint a Földön, de folytonos készséget követel, mert különben a lélek erő nélkül marad. Amíg gondolatban a lélek csak magával és szomorú sorsával foglalkozik, nincs rá mód, hogy segítséget, vagy erő-közvetítést kapjon. Szemeit a környezetére kell irányítani - vagy ha egyedül van egy sivatagos vidéken, a földi emberekre irányítsa, akiket segíthetett volna, de nem tette meg.

Folytatás 3.13-án: Emiatt érezzen bánatot, és tévedését tegye jóvá azzal, hogy most már szívesen segítene. Ekkor majd olyan lények társulnak hozzá, akik nagy bajban vannak, és amennyire benne feltámad a segíteni kész akarat, olyan mértékben ömlik azonnal erő beléje, hogy akarátát kivitelezhesse. Első-

sorban a szeretetnek kell felgyulladni benne. Ez sokszor hosszú időt vesz igénybe, de lehetségessé lesz, ha az emberek szeretetteljesen támogatják. Meg kell magyarázni nekik, hogy miben van hiányuk, tanítani kell őket, és szerető segítőkészséggel ezekre ösztönözni.

A szeretet mindent elér, a szeretet mindent legyőz, a szeretet maga az az erő, amely megváltáshoz segít egy lelket. Amíg a lélek csak önmagára gondol, nehéz helyzetéből nem szabadul meg. De szeretetteljes és puha lesz, ha kicsi fényugarak érik, mert azok szeretet-szikrák, melyek a szívet érik, hogy felgyullasszák. Minden lélek, aki a sötétséget kinnak érzi, ezt jólesően fogadja. Ilyenkor remény van rá, hogy utánajár ennek a világosságnak - tehát, hogy kész lesz arra, hogy a többi léleknek világosságot vigyen. Ezeknek a lelkeknek állandóan csak a szeretetet kell prédikálni, amely Jézus Krisztusban, és megváltó tevékenységében kapta a megkoronázását.

Egyéb tudásra egyenlőre nincs szükségük ezeknek a lelkeknek. Viszont feltétlenül tudniuk kell, szükséghelyzetüknek mi az oka, és hogyan szüntethető meg. Csak ennek ismeretében van feljebb lépésük biztosítva. Csak mikor maguk is szeretetből végeznek el valamit, akkor kapnak erőt, és tudnak szeretetben tevékenykedni, hogy mindig több erőhöz jussanak, és mindig világosabb fénybe léphessenek. A fény a lelket végtelenül boldoggá teszi, és boldogságában a szeretete is növekszik. Most már egyetlen egy lélek is tömeges megváltó munkát végez, mert amint a szeretet hatását önmagán felismerte, ezt az ismeretet elmondja a többieknek, és igyekszik rávenni őket hogy hasonlóra törekedjenek. Mert ahogyan a Földön, úgy a túlvilágon is a legfontosabb törvény: "Uradat, Istenedet minden fölött szeresd - felebarátodat pedig mint önmagadat."

Amen.

B.D.Nr.5024

1950. 12. 20.

„Aki szereti életét - elveszíti azt...”

Az élni akarás a halál fölött biztos győzelmet jelent. földi értelemben nem tudtok parancsolni a halálnak, de a testi halál akkor is átmenetet képezhet az élethez, amikor az emberben naggyá válik az akarat, hogy megszerzi az örökéletet. Én örömmel veszem ezt az élni akarást, akkor is, ha egykor azt mondtam: "Aki szereti életét, elveszíti azt - és aki odaadja, az megnyeri."

Aki csak arra gondol, hogyan tarthatná meg a test életét, az hamar megtagadja, hogy teljesen tehetetlen, és el kell válni a Földtől anélkül, hogy védekezni tudna ellene. Tehát nem ezt az élni akarást értettem, amikor valaki így győzi le a halált. A lélek igazi életére kell vágyódnia, és az ember akarata minden erejével erre törekedjen, akkor az örökkévalóságban nincs számára halál, akkor fényben és erőben él, és saját boldogságára tevékenykedhet. Ekkor valóban legyőzte a halált. A lélek kilépése a testből egy új életre ébredés, amit nem nehezít már a testi burok - szabad minden anyagtól, és mégis elképzelhetetlen nagy

erőben van. Ezt az életet szeressék meg az emberek a Földön, és csak arra törekedjenek, hogy egykor ennek birtokába jussanak, akkor majd vágyódnak a halálra, akkor majd oda akarják adni a testi életet, hogy megkaphassák az örökkévalóság igazi életét.

De az emberek a testi életükhöz inkább ragaszkodnak, és félnek az elvesztésétől - szeretik a földi életet, ezért elvesztik, és sorsuk a halál. Itt újból nem a testi halált kell érteni alatta, hanem a szellemi halált, amelybe elkerülhetetlenül elmerül az ember, ha szereti a Földön az életet. És ez a halál rosszabb, mint amilyennek az ember képzeletben - mert önmagát vesztí el. Mikor a földi életet valóban elveszíti, lelke fény és erő nélkül marad a teljes tehetetlenségben, és sötétségben.

A szellemi halál leírhatatlan kín. Önmagáról tudomása van - tehát a tudat a halál pillanatában nem alszik ki, hanem kínos állapotban tovább vegetál. A boldogító cselekvésre való kívánság csak az élők kiváltsága, csak azok vihetik végbe, mert erő kell hozzá. Az pedig csak élőlényben van - míg a halott lény erőtlen. A Földre közvetített, és emberhez áramló életerőt lehet tisztán csak világi tevékenységre is használni! Igaz, hogy ez felszaporítja a földi-anyagi javakat, de a szellemi világ számára teljesen értéktelen. Felhasználható azonban szellemi tevékenységre is, az múlhatatlan kincseket érlel, tehát garantálja, hogy az örökkévalóságban élni fog. Tehát az ember akarata legyen teljes komolysággal az örökéletre irányítva, és életerejét szellemi erő elnyerésére használja. Ekkor a halál fölött győztes lesz, az örökélet biztos számára, és halált nem ízele mindörökké.

Amen.

B.D.Nr.5000

1950. 11. 13.

Az örök életről van szó

AZ ÖRÖK ÉLETRŐL van szó. A Földön meghalt ember lelkének életéről, amit a Szellemi Birodalomban folytat. Tehát az egész örökéletről van szó. Emberek - megértitek ennek a horderejét? Gondolkodjatok el egyszer rajta, micsoda felelőség van rajtatok a földi életben: itt minden eszköz rendelkezésekre áll, hogy majd egykor boldogok lehessetek, és ahol magatok az egész örökkévalóságra megteremtitek sorsotokat - de amit ti lelketek mérhetetlen kárára kihasználatlanul hagytok!

Gondoljátok meg, felelőséggel tartoztok a földi gondolkodástokért, akarástokért és cselekvéseitekért! Amit tevékenységben elmulasztottatok, azt meg nem törtéنتé már nem tehetitek, és semmit be nem pótolhattok. Viszont a földi életmódnak megfelelően mindenben igazságos kiegyenlítésre találtok! Minden gondolat, minden cselekedet önmagától olyan kihatású, hogy az embert vagy elvonja a céltól - vagy hozzásegíti. Ezért állandó legyen a törekvésetek, hogy megszerezzétek Isten tetszését, és egyszer színe előtt megállhassatok. Lelketek üd-

vösségéről van szó, ti pedig a földi élet alatt csak a testre, és igényeire, az igények kielégítésére gondoltok, és lelketekre nem figyeltek.

De Isten szeretete nem akar elejteni, nem akarja, hogy örök időkre elveszszetek, hanem hogy örökéletetek legyen. Isten szeretete küzd értetek, amíg a Földön tartózkodtok. Gyengéiteket és hibáitokat végtelen türelemmel elviseli, és irgalma nem ismer határt. földi tartózkodástok alatt szeretetét adja, és kéri, hogy egyesüljétek vele. Ez a legmagasabb szeretettel való egyesülés az üdvösség állapotába helyez, amit azért készített, mert mindannyian a gyermekei vagytok. Fölöttébb nehéz elvezetni benneteket az üdvösség megszerzésének elkezdésére, amíg nincs meg hozzá magatokban az akarat.

De az akaratot kényszeríteni nem lehet. Teljes szabadságban kell átalakulnotok, és kialakítanotok magatokban azt az őslényi állapotot, amellyel Istentekből kiindultatok. Akkor újra Istenhez hasonló lények lesztek, aki kapcsolatba léphet vele anélkül, hogy Isten fényében megsemmisülne.

Lényeteknek ez az átalakítása a földi feladat, a földi cél, és rendeltetés. Ha Istent kéritek, hogy segítsen, akkor nem nehéz. Viszont nehéz küzdelmet jelent, ha a világhoz ragaszkodtok. Ezért ellenségeitek a világ, mert veszélyt jelent, és alámerülést. Azért kerüljétek, ne kerüljétek a vonzásába - győzzétek le ezt a vonzást, és egyedül az isteni birodalmat szemléljétek, amely valóban sokkal pompásabb javakat kínál. Kívánjátok Istent, AKI mindent megadhat, és meg is ad, ami boldoggá tesz benneteket.

Amen.